

Krynica

ŠALTINIS

VILNIA, 22-25 ŠNIEŽNIA 1939 HODU.
№ 11 (708). Hod vydańnia XXI.

BIELARUSKAJA NARODNAJA HAZETA

Vychodzić u aŭtorki i piatnicy.

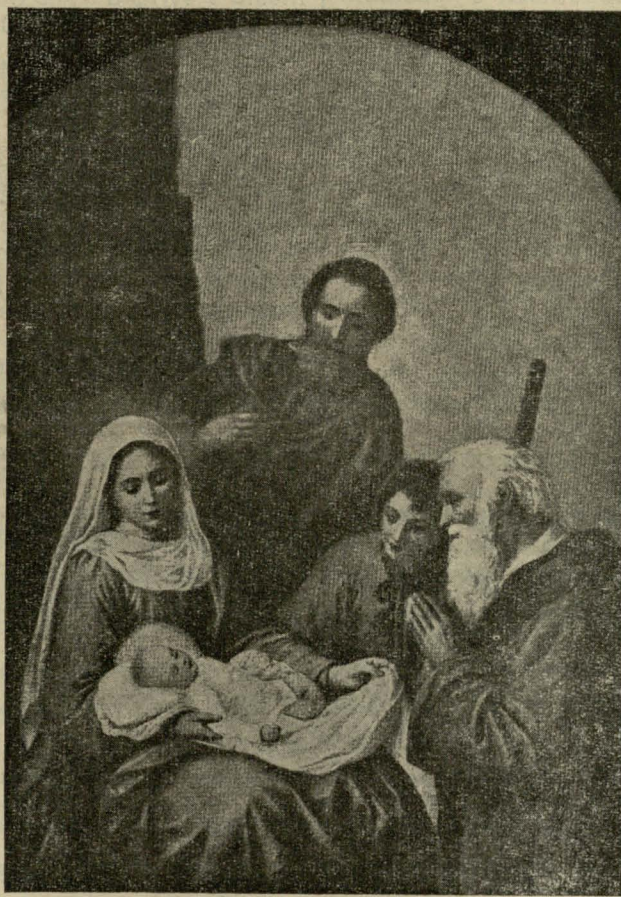
Cana numaru 10 cent. Padpiska na hod—5 lit.,
na paŭhoda 3 lity. Da kanca 1939 h. — 0.75
Adras red. i admin.: Vilnia, Zavalnaja vul. 1—2.

NARADŽEŃNIE BOHA—ČAŁAVIEKA

Nadchodziać Kalady, Bo-
żaje Naradžeńnie. Z hetaj
nahody mnoha toŭpicca ũ
dušy našaj dumak i zaha-
dak, jakija čakajuć razhadki.
A hetyja razhadki sapraŭdy
znachodzim u kaladnym
źmieście. Tut-ža idzie hutar-
ka nia tolki ab naradžeńni
na ziamli Boha-Čalavieka.

Čalaviek zaŭsiody šukaje
Boha: i tady, kalipraz vieru
i luboŭ znachodzicca z im
u zažyłaści, i tady, kali praz
svaje blahija pastupki i nie-
davierstva jaho nienavidzie
i z im borycca. Viečny nie-
spakoj čalavieka, pastajanna-
je šukańnie ideałaŭ — heta
jość šukańnie Boha, i barač-
ba z im u imia niečaha,
byccam jašče lepšaha, —
heta faktyčna toje-ž šukań-
nie Boha.

Siańnia vialiki zakałot na
śviecie: usiudy nienaviść,
biezahladnaja, navat kryva-
vaja baračba. U kaladnym
śviate, u śviate Naradzinaŭ
Boha-Čalavieka ũsia žudaść
siańniašniaha na śviecie za-
kałotu jašče jarčej kidajec-
ca nam u vočy. A hety za-
kałot—heta vynik adbožańnia
sučasnaha kulturnaha čała-
vieka, abo vynik słužeńnia
fałšyvyim bahom. Z druho-
ha-ž boku, hety siańniašni
zakałot žjaŭlajecca adnačas-
na i dokazam šukańnia Bo-
ha, bo-ž, jak bačym i čujem,
badaj usie vajujučyja staro-
ny robiac heta ũimiam vyšej-
šaj spraviadlivaści, u imia
niečaha nadčalaviečaha, Bo-
žaha. Plaščom hetych idea-
laŭ prykryvajucca navat
i tyja, jakija jaŭna im pia-
rečać. Heta znača, što pa-
treba Boha dla čalavieka
jość tak naturalnaj spravaj,
što jaje nia moža pazbycca

i toj, chto pazbycca jaje ža-
daŭ-by.

Tak, ideja Boha—čalavie-
ku nieabchodnaja. Jon tak
ci jnakš Boha šukaje i imk-
niecca z im zlučycca. Zna-
jomyja, znača, dumki i pa-
žadańni znachodzie čalaviek
u kaladnym Boha-Čalavie-
čym źmieście. Hetaj-ža idei,

moža časta navat niasvie-
dama, šukaje i starajecca
realizavać sučasny čalaviek
i ũ siańniašnim hetym via-
likim zakałocie. My čviorda
vierym, što ũsie tyja blahija
siły, jakija boracca, niš-
čać sami siabie, a tady
vyzvalajucca siły dobryja, si-
ły śvietlyja, jakija žjaŭlajuc-

ca recham siły Boha-Čala-
vieka. My čviorda vierym,
što z hetahasiańniašniaha via-
likaha i kryvavaha zakałotu
narodzicca lepšy, śviatejšy
śviet, bo-ž hetaha faktyčna
i šukaje ũsciaž duša čała-
vieka, choć-by jana navat
časova bludziła. Boha-čala-
vieckija ideały ũ dušy čała-
vieka ũsciaž damahajucca
svaich pravoŭ i ũsciaž tak
ci jnakš realizujucca. A reali-
zacyjaj siańnia na śviecie
henych ideałaŭ budzie su-
pakoj narodaŭ na padsta-
vach pašany ich jazyka, kul-
tury, samastojnaści. Hetych-
ža ideałaŭ prahnie, imi žy-
vie i da ich imkniecca tak-
ža i Bielaruski narod i, vie-
rym, što ich zdabudzie i zaj-
mie naležnaje sabie miesca
siarod volnych i kulturnych
na śviecie narodaŭ.

A zadatkam, parukaj he-
taha jość ideja Boha-Čala-
vieka, realizacyju jakoj, jak
padstavu žyćcia ludzkoha,
znachodzim u kaladnym
źmieście, jaki nam prypami-
naje naradžeńnie na ziamli
Boha-Čalavieka. Sprava-ž
prydbańnia čalaviekam bolš
Praŭdy, Boha, jość siańnia
čalavieku spravaj jaho
byćcia, spravaj jaho vycha-
du na jasny bierah z sučas-
naha chaosu, kryvi i zaka-
łotu. Biaz Boha niama sa-
praŭdnaha čalavieka. Voś
čamu nam darahija Kalady,
voś čamu nam luby ideal
Boha-Čalaviečy, ideal zreali-
zavany ũ Betlejemie blizu
dźvie tysiačy hadoŭ tamu...

A. S—ki

Kaladnija pryvitańni ũsim svaim Čytačom, Pad-
piščykam, Supracoŭnikam i Prychilnikam pierasyłaje

Redakcyja i Administracyja
„K R Y N I C Y“

Ziamielnaja reforma ũ Vilenščynie

Pa prylučenni Vilenščyny da Litvy adnym z pieršych zadańniaŭ uradavaj palityki stałasja praviadziennje tut ziamielnaj reformy tak, jak jana praviadzienna ũ rešcie Litvy. Dziela ta ho, što ũ Vilenščynie niama arhanizacyjaŭ, jakija pazvalali b utvaryc pavietavyja komisii ziamielnaj reformy, a tak-ža dziela roznych tut miascovych varunkaŭ akazałasja patreba žmieny ahrannaha zakonadaŭstva. Prajekt takoj žmieny byŭ pryniaty ũ litoŭskim Sojmie dnia 15 śnieжня siol. Pavodle ũradavaj zjavy, pryhatavaŭčyja pracy da ziamielnaj reformy pačnucca zaraz-ža, a sama reforma budzie pravodziacca ũžo najbližejšaj viasnoj i ũletku — Źjaŭlajecca ciapier pytańnie, jak pradstaŭlajecca ziamielny zapas i zapatrebavańnie na ziamlu na abšary hetaj-ža Vilenščyny?

Pavodle najnaviejšych statystyčnych padličeńniaŭ u vokruzie Vilenščyny jość 353 ziamielnyja asiarodki (dvary), pryvatnyja i kazionnyja, ahulny abšar jakich 54.800 ha. Kolki z hetaha možna budzie rasparcelavać, zaleža ad taho, jakija vialikija buduć astavacca pa dvaroch reštki: 80 ha, jak było dahetul, ci tolki 50 ha. Kali była-b pakiniena norma ũ 80 ha, dyk paŭstali-b 3.000 (try tysiačy) novych samavystarčalnych haspadarak.

Ab dahetulešnim charaktary ziamielnaj reformy ũ Litvie varta viedać, što jana jšla i jdzie ũ dvuch kirunkach: *chutaryzacyi* viosak i *parcelacyi* dvaroŭ, abšar jakich pieravyšaje ũstanoŭlenuju normu (80 ha). I adno i druhoje kirujecca da sarhanizavańnia sialnaskich haspadarak *samavystarčalnych*. Hetak zaprajektavanaja reforma ũ Vilenščynie maje skončycca za

try, najdaŭšej za piat hadoŭ. Chutaryzacyja ũ Litvie darmo vaja, h. zn. tyja, što pierachodziat na chutary, nia tolki ničo ha za heta nia płaciać, ale ũ pieršym hodzie karystajuć jašče z palohkaŭ padatkavych i dastajuć pomač matarjałam budaŭlanym. Drobnija haspadarki dastajuć pryrezy, kab być samavystarčalnymi.

Z rasparcelavanych dvaroŭ dastavać ziamlu pieršynstva majuć: biezziamielnyja, parabki i arendatary. Pomač ahrannamičnaja dla haspadarak biaspłatnaja; vykonvujać jaje ahrannomy Ziemiarskaj Pałaty.

Ziamielnaja reforma abyjmaje nia tolki hrunt vornyja, ale tak-ža i abšary lasnyja, kali jany bolšyja jak 5 ha ũ koźnaha haspadara. Pry hetym u lasnych haspadarkach z abšaram miž 5 i 80 ha ũłady tolki pravodziat kontrol; zatoje lasnyja haspadarki z abšaram bolš 80 ha calkom pierachodziat na ũlasnašć kazny.

Usie pryhatavańni da praviadziennja ziamielnaj reformy ũ Vilenščynie i samuju reformu pravodzić budzie Akružnaja Ziamielnaja Uprava (Žemes Ukio Tvarkytojas) u Vilni, Vialikaja Pahulanka 24.

A. K.

Uparadkavańnie vytvorčaści lonu ũ Litvie

Adnej z važnych halin ziemiarskaj dziejnaści Źjaŭlajecca vytvorčašć lonu. Vytvorčašć lonu ũ Litvie na adpaviednuju vyšyniu starajucca pastavić uradavyja kruhi Nadoviačy hetu spravu pradstaŭlaŭ na arhanizacyjnym sabrańni lnianoj kooperatyvy minister ziemiarskaj Audienas. Jon kazaŭ, što „raniej u Litvie zusim nia viedali navačasnej ziemiarskaj vytvorčaści. Tolki pa suš vietnaj vajnie ũrad pry pomačy kooperacyi pačaŭ arhanizavać novyja haliny ziemiarskaj haspadarki. Spačatku było zarhanizavana małačarstva, hadoŭla i vyrab bekonaŭ, vytvorčašć cukrovych burakoŭ i h. d. Vytvorčašć lonu praz hety čas była samatužnaj i dziela hetaha vielmi astavalašja z-za du Kali npr. małačarskich praduktaŭ, masła i syra, u 1923 hodzie vyviažli zahranicu 899.700 kilohramaŭ, a ũ 1938 h. — aŭ 19.917.722, kali šviniej u 1923 h. vyviažli 825 štuk, a ũ 1938 h. — 284.068 štuk, to lonu ũ 1923 h. vyviažli ũsiaho 7.724.800 kilohramaŭ, a ũ 1938 hodzie — 18.883.521 kilohramaŭ.

Kali našaja małačarskaja i miasnaja vytvorčašć pavysila svaju jakašć i ũ sučasnašć na zahranicznych rynkach, npr. u Anhlii, u konkurencyi z mahajec-

ca za pieršaje miesca, to jakašć litoŭskaha lonu zajmaje amal apošniaje miesca. Pieršaha sortu lonu vytvarajem tolki 4—5%. Dyk siańnia haloŭnym zadańniem Źjaŭlajecca — pavyšeńnie jakašć lonu. Rabota ũ hetym napramku daručana novastvoranaj lnianoj kooperatyvie.

Sajuz lnianych kooperatyvaŭ arhanizavany na toje, kab pavysić jakašć lonu na vyvaz, kab palehčyć ziemiarskam jahonuju hadoŭlu i kab hetkim sposabam pavialičyć dochod ziemiarskaj i ũsiaho narodu.

Zadańniem novaj kooperatyvy „Linās“ — tvaryć u rajonach, hdzie lon siejecca, fabryki, u jakija-b ziemiarskaj dastaŭlali lon tolki vyrwany, a ũsiej dalejšaj vyrabkaj lonu zaniialisja-b fabryki.

Usie ziemiarskaj buduć zmušany zarhanizavacca u kooperatyvy hadoŭli lonu i ũsiami sposabami brać učasć u zaklaďańni fabryk dziela dalejšaj vyrabki lonu; takim sposabam buduć jany učasnikami dachodaŭ, jakich časć raniej išla u karyšć pasiariednikaŭ.

Supolnaj pracaj usich — kaža minister — budzie jakašć lonu pastaŭlena na vyšyniu, jakuju asiahnuŭ lon Belhii, Holandyi i i inšych krajin. —

— Ministerstva Ziemiarskaj rychtuje projekt zakonu ũ spravi vytvorčaści i vyrabki lonu. Pavodle projektavanaha zakonu, usie, chto budzie zajmacca vytvorčašćiu, a tak-ža vyrabkaj lonu, pavinny mieć na heta dazvol ad Ministerstva Ziemiarskaj. Canu, pavodle jakoj u budućyni buduć ziemiarskam płacić za lon, ustanović Ministerstva Ziemiarskaj, u parazumieńni z Ministerstvom Finansau. —

Jašče pryjmajucca kandydaty ũva ũsie klasy i addzieły

Biełaruskaje Džiaržaŭnaje Prohimnazii

(dasiulešniaja himnazija biaz liceju)

i Biełaruskaje Džiaržaŭnaje Pačatkavaje Škoły.

Lekcyi ũ prohimnazii i pačatk. škole adbyvajucca narmalna.

U prohimnaziju i pačatkavuju školu pryjmajucca vučni, jakija ciapier vučacca ci vučylisia ũ polskich ci rasiejskich školach.

Pryjmo kandydataŭ u prohimnaziju i pačatkavuju školu adbyvajucca ũ pamieškańni himnazii na Daminikanskaj vul. № 3-5, u hadzinach ad 8 da 12.

STATUT TAVARYSTVA „CENTR BIEŁARUSKAHA RUCHU ũ Litvie“

I. Nazoŭ, meta, srodki viadučyja da mety i pravy

§ 1. Nazoŭ T-va: „Centr Biełaruskaha Ruchu ũ Litvie“.

§ 2. Meta T-va: lučyć Biełarusau Litvy, pašyrać siarod ich biełaruskuju nacynajalnuju švidamašć i kulturu, palepšać ekanamičnaje žyćcio i praŭnaje pałažeńnie, zdavolvać patreby Biełarusau dabradyejnaj i sacyjalnaj pomačaj, staracca ab zbližeńnie Biełarusau i Ličvinoŭ.

§ 3. Dziela asiahnieńnia svajej mety Tavarystva ũstanaŭlaje sekcyi: krajovuju, literatury, dramatyčnuju, muzyčnuju, mastackuju, spartovuju, ekanamičnuju i jurydyčnuju, zakłada je školy, čyitalni, naładžvaje kursy, pradstaŭleńni, žjezdy, kanterty, chory, viečarany, ekskursii, kulturnyja zabavy, zbory achviaraŭ, fantavyja loteryi, zakłada je kasy samapomačy i klapocicca ab navučańni litoŭskaj i biełaruskaj movy.

§ 4. Tavarystva jość jurydyčnaj asobaj i maje prava: nabyvać majemašć, ad davać u załoh i ũsiakim sposabam pieradavać, dachodzić i adkazvać u sudzie, brać achviary i dapamohi, brać pazyki i pierakazvać testamentam, a adnak nabyć jakim-niebudź sposabam niaruchomuju majemašć T-va moža tolki z dazvolu Ministra Unutranych Spraŭ.

II. Sialiba i prastor dziejnaści

§ 5. Sialiba T-va — stalyca Litvy.

§ 6. Prastor dziejnaści T-va — usia Litva.

III. Pravy i abaviazki siabroŭ

§ 7. Siabry T-va byvajucca: sapraŭdnyja, pačesnyja i pryjacieli.

§ 8. Siabram T-va nia moža być toj, chto sudom pazbaŭleny prava, abo abvinavačany ũ spravi, za jakuju pahražaje pazbaŭleńnie pravoŭ, abo pazbaŭleny pravoŭ asablivymi zakonami dziela abarony džiaržavy.

§ 9. Sapraŭdnymi siabrami mohuć być usie asoby — litoŭskija hramadzianie — mužčyny i žančyny, majučyja nia

mienš 18 hadoŭ, adpaviadajučyja vymahañniam § 8 hetaha statutu. Sa zhody Ministra Unutr. Spraŭ siabram T-va moža być i niehramadzianin Litvy takoha-ž samaha vieku.

§ 10. Sapraŭdnyja siabry T-va majučyja nia mienš 21 hod majuć u T-vie prava rašajučaha hołas i tolki hetkija majuć prava vybirać pavodle hetaha statutu ũłady T-va. Siabry majučyja mienš jak 21 hod nia majuć u T-vie prava rašajučaha hołas i nia mohuć vybirać ũlađaŭ T-va.

§ 11. Być vybranymi ũ kiraŭnictva i inšyja pavodle hetaha statutu vybiranyja orhany T-va majuć prava tolki sapraŭdnyja siabry T-va, hramadzianie Litvy, jakija majuć nia mienš jak 24 hady, znajuć litoŭski jazyk u slovie i piśmie i adpaviadajuć vymahañniam § 8 hetaha statutu. Na padstavie zhody Ministra Unutranych Spraŭ uspomniennija pravy mohuć być dany i niehramadzianam Litvy.

§ 12. Pačesnym siabram moža być vybranaja dastoŭnaja asoba, svajej pracaj abo jakoj inšaj dziejnašćiaj zasłużyšyja davier biełaruskaha hramadzianstva. Da pačesnych siabroŭ tasujecca tak-ža § 8

Ab supolnym Biełaruskim časopisu dla Litvy i Łatvii

Jak my davedalisia, biełaruskaje hramadźianstva ŭ Ryzie rychtujecca da wydańnia z novaha 1940 hodu biełaruskaha štomiesiačnika ŭ Ryzie. Ŭzviazku z hetym prajektam chočacca mnie zaprapanavać Biełarusam Łatvii i Litvy — abjadnać svaje srodki i siły dy vydavać adzin supolny časapis. Jašče hod nazad hetkaja prapazycyja moža i nia była-b asabliva cikavaj dla vilenčukoŭ, bo ŭ Vilni biełaruskaje hramadźianstva, nia hledziačy na polski režym, adčuvala siabie davoroli mocna dy aproč taho mieła zusim inšyja nacyjanalnyja mety i zadačy ŭ svajej pracy. Ciapier sytuacyja hruntouna źmianilasia i stanovišča Biełarusau ŭ Vilni zrabilasia hetkim-ža, jak i ŭ Ryzie: Biełarusy Vilenščyny stalisia nacyjanalnaju mienšašciu adnaje z dziaŭžaŭ Prybałtyki.

Jašče sioleta ŭletkubiełaruskija hramadzkija dziejačy ŭ Vilni adčuvali siabie kirujučym aktyvam troch z pałavinaj milionaŭ biełaruskaha masyvu Zachodniaje Biełarusi. Jaki-b ciažki stan pracy nie stvaraŭsia ŭ Vilenščynie, biełaruskaje hramadźianstva ličyła siabie nie „nacyjanalnaju mienšašciu“, ale haspadarami kraju (praŭda, zaniataha Palakami), viadučymi zmahańnie i majučymi nadzieju zdabyć svaju dziaŭžaŭnaść. Vilenčuki mieli zadačy nia tolki nacyjanalna-kulturnyja i ekanamičnyja, ale i palityčnyja. Ciapier palityčnyja zadačy adpali. Vilenškaja kirujučaja hałouka adciata ad zachodnia-biełaruskaha tułava i pavinna abmiežavacca nacyjanalna-mienšašciovaŭ biełaruskaju pracaju ŭ miežach Litoŭskaje respubliki.

NATALLA ARSIENNIEVA

* * *

*Rańnie ŭ mialicy mnie tumany:
Asypajecca śnieham kastryca.
Na zrudzielych niu'joŭ dyvany,
Pa darozie pramierzlaj kurycca...
I saŭsim mnie, saŭsim nie škada
Zaľatoha vasienniaha pyłu.
Čyrvaŭ klonaŭ maľba ja pradać,
Biel obłokaŭ vasiennich razmyłć.
Bo siahońnia što-ž varta krasa
Z usiaho paźbiranaja kroju,
Kali treba dušu abviazać
Vostraj zrebnaju nitkaj adčaju?
Rańnie ŭ mialicy mnie tumany:
Asypajecca śnieham kastryca...
Razvarušany hułam vajny
Choča ścišycca śviet i ukrycca...*

Jakaja-ž praca mahčyma i patrebnia ciapier u Vilenščynie? — Praca heta nie maľaja i nadzvyčajna važnaja:

1. nacyjanalnaje samaŭśviedamleńnie i zachavańnie biełaruskaje mienšašci ad asimilavańnia inšymi narodnaściami;
2. kulturna-aśvietnaja praca, jak na hruncie školnym, tak i hramadzkim: chory, teatr, lekcyi, viečaryny, vydavieckaja, na vukovaja i litaraturnaja;
3. ekanamičnaje zamacavańnie biełaruskaje mienšašci: kooperatyŭny ruch, ramiešnickija školy i hurtki, arhanizacyja kredytu dla handlu i vioski, maľčarni i t-vy dla supolnaha karystańnia sielska haspadarčymi mašynami.

Voš-ža hetkija samyja zadačy stajać i pierad biełaruskaju mienšašciu ŭ Łatvii i pierad biełaruskaju mienšašciu ŭ Litvie,

a taksama i jašče pierad adnej biełaruskaju mienšašciovaŭ hru paju, ab jakoj my zusim zabylisia ŭ našym adradženskim ruchu, — pierad biełaruskaju mienšašciu ŭ Izborska-Piačorskim kraju ŭ Estonii.

Adnymi vilenskimi biełaruskimi srodkami vydavać ciapier biełaruski pavažny časapis budzie ciažkavata: i litaraturnyja siły źmienšylisia z vyjezdam z Vilni šerahu biełaruskich piśmieńnikaŭ i navukoŭcaŭ, dy i z matarjalnaha boku buduć zatrymki. Toje-ž treba skazać i ab biełaruskim hramadźianstvie Łatvii. Tutaka ŭžo 20 hod robiacca sproby naładzić staľaje vydaviectva biełaruskaha časapisu, ale niastača srodkaŭ spyniaje pracu. Niekatoryja časapisy vyjšli ŭsiaho adnym numaram, jak „Na čužynie“ ŭ 1920 hodzie, „Pahonia“ ŭ 1930 ho-

dzie, „Žyćcio i praca“ ŭ 1932 hodzie. Najbolš rehularna vychodzili vydavanyja K. Jezavitavym: miesiačnik „Łastaŭka“ ŭ Lucynie z 1923 pa 1924 h. vyjšaŭ 9 разоŭ, hazeta „Hołas Biełarusy“ z 1925 pa 1929 hod vyjša 61 raz i časapis „Biełaruskaja škola ŭ Łatvii“ z 1926 pa 1934 vypuściŭ 25 numaroŭ.

Pryjmajučy pad uvahu, što matarjalny stan biełaruskaha hramadźianstva ŭ Łatvii nie palepšyŭsia, a značna pahoršyŭsia, možna praduhledzić, što novy štomiesiačnik taksamana vytrymaje doŭha. Tamu było-b karyśniej Biełarusam Łatvii dahutarycca z Vilenčukami i vydavać adzin štomiesiačnik. Ryha, Džvinsk, Vilnia i Kaŭnas daduć i naležnuju ličbu padpiščykaŭ i supracoŭnikaŭ, zrazumi-ła, pry varunku, što hetki ahulny časapis budzie sroha objektyŭnym, biezpartyjnym i apolityčnym.

Čytać

Ad Redakcyi: Žmiaščajučy hety vielmi cikavy i cenny hołas ličym svaim abviazкам dadać tut ad siabie prošbu i zaklik dalej vykazacca ŭ hetaj važnaj spravie. Hołas siabie redakcyja „Krynicy“ pakida-je na paźniej.

=====

Usiakuju biełaruskaju knižku, BIEŁARUSKI KALENDAR, BIEŁARUSKIJ PAŠTOŬKI, hazetu najtaniej i najchutčej dastaniecie ŭ biełaruskaj

kniharni „Pahonia“

Vilnia, Zavalnaja vulica № 1.
VILNIUS, Zavalinė g-vė 1.

Kataloh biełaruskich knižak, na žadańnie, vysyľajecca darma.

=====

hetaha statutu i zakony ab T-vach („Vyr. Žin.“ Nr. 522, §§ 14, 15 i 16). Pačesnych siabroŭ vybiraje ahulny schod siabroŭ zvyčajnaj bolšašciaj hałasou. Pačesnyja siabry zvalniajucca ad usiakich apłataŭ.

§ 13. Pryjacielaŭ moža być kožny hramadźianin Litvy, jaki adpaviadaje § 8 hetaha statutu i maje nia mienš 18 hadoŭ. Na padstavie zhody Ministra Unutr. Spraŭ pryjacielaŭ T-va mohuć być i niehramadźianie Litvy ŭ hetkich-ža hadoch.

§ 14. Pačesnyja siabry i pryjacieli T-va ŭ kiraŭnictvie i ŭ inšyja vybiranyja orhany nia vybirajuć i sami nia mohuć być vybranymi. Na ahulnych sabrańniach jany biaruć učasć z pravam daradčaha hołasau.

§ 15. Sapravudnyja siabry T-va plaćać miesiačnuju składku, vyšyniu jakoj ustanaŭlajuć sami, ale nia mienš, jak 6 li- taŭ u hod.

§ 16. Siabry T-va nia majuć pravoŭ da majemašci T-va i nie adkazvajuć za jahonyja daŭhi.

IV. Pryjmo siabroŭ, vydaleńnie i vystupleńnie

§ 17. Asoby, žadajučyja ŭstupić u Tavarystva, padajuć prošbu Upravie, ja-

kaja razhladaje jaje i robić adpaviednyja pastanovy. Pastanova Upravy ab niapryniaćci kaho-niebudź u siabry moža być zaskaržana Ahulnamu Schodu, rašeńnie jakoha jość akančalnym.

§ 18. Siabry, jakija svaimi pastupkami panižajuć imia T-va, svajej pracaj škodziac T-vu abo nie vypaŭniajuć statutu T-va, mohuć być vyklučany z siabroŭ T-va.

§ 19. Siabry ŭ naležnym časie nie zapłaćiŭšyja siabroŭskich składak mohuć być z T-va vyklučany.

§ 20. Siabra T-va pierastaje być siabram: kali padaše Upravie zajuŭ na piśmie, što vystupaje z jaho; kali Ahulny Schod bolšašciaŭ 2/3 hałasou dzieła vyšej- uspomnienych abo inšych pryčyn takoha siabru z T-va vyčyrkivaje.

§ 21. Sprava siabra T-va, jaki pierastaŭ adkazvać vymahańniam § 8 hetaha statutu, pavinna być pradstaŭlena Ahulnamu Schodu, jaki paćviardžaje ŭspomnienaje pytańnie i takoha siabru vyčyrkivaje z siabraŭ T-va.

V. Kiraŭnictva Tavarystva i sposab kiravańnia

§ 22. Tavarystvam kirujuć: Ahul-

ny Schod siabroŭ, Uprava i Revizyjnaja Kamisija.

§ 23. Da kompetencyi Ahulnaha Schodu siabroŭ naležać: a) vybary Upravy i Revizyjnaj Kamisii, b) pryńiaćcie hadavoj spravazdačy, a tak-ža paćvierdžańnie preliminaru prychođaŭ i raschodaŭ, c) apracavańnie planu pracy, d) absudžeńnie i vyrašeńnie skarhaŭ siabroŭ, e) vydaleńnie siabroŭ, f) nabyvańnie niaruchomaj majemašci, pieradača jaje i źmiena, g) dapaŭnieńnie i źmiena statutu, h) likvidacyja Tavarystva, i) zakłaďańnie ad-dziełaŭ i kiravańnie imi.

§ 24. Ahulnyja Schody byvajuć zvyčajnyja i nadzvyčajnyja.

§ 25. Zvyčajny Ahulny Schod sklika-je Uprava štohod nie paźniej studnia miesiaca dzieła hadavoj spravazdačy, dzieła pryńiaćcia preliminaru i dzieła absudžeńnia inšych spraŭ vymahanych § 23 hetaha statutu.

§ 26. Paviestku dnia zvyčajnaha Ahulnaha Schodu ustanaŭlaje Uprava. U paviestku majuć być upisany i pytańni padanyja na piśmie paasobnymi siabrami, kali jany ŭručany Upravie prynamsia za

Нашто сьпяшацца з выбарамі?

(Думкі праваслаўнага Беларуса-міраніна)

Духоўная ўлада прыняла практэкт арганізацыі царкоўнага жыцця ў Віленшчыне. Паводле гэтага праекту ўжо ў хуткім часе ў прыходах маюць быць выбраны прыходзкія рады, якія выбяруць раду Віленскага благочыння.

Віленшчына за апошні час шмат перажыла і гэта адбілася і на псыхіцы жыхараў. Народ, калі можна так сказаць, адстаў ад царкоўных справаў. Жыццё высунула рад новых пастулятаў сацыяльнага і палітычнага зместу і людзі не паспелі яшчэ разабрацца ў іх. Трэба, каб жыццё ўвайшло ў норму, а на гэта патрэбны час. Гэны час духавенства павінна выкарыстаць на падгатоўку вернікаў да арганізацыі прыходзкага жыцця, зацікавіць іх царкоўнымі справамі і памалу арганізаваць гэтае жыццё.

Але для гэтага работы патрэбныя ідэёвыя людзі, якія любілі сваю паству, зжыліся з ёю і былі-б ёй блізкія.

Нажалі, такіх духоўнікаў мала. Трэба зазначыць, што ў Віленшчыне праваслаўныя — гэта Беларусы, а захапіць душу Беларуса можа толькі сьвяшчэннік-Беларус, а такіх амаль-што няма. Яны асталіся і з сваім народам на тэрыторыі Заходняй Беларусі, а кадры бежанцаў-сьвяшчэннікаў у Вільні гэта Расейцы, якія паўцякалі ад сваіх пасомых, бо ведалі, што іх чакала, калі-б яны асталіся на месцы. І цяпер духоўная ўлада на беларускія прыходы вызначае сьвяшчэннікаў „сваіх людзей“, якія ніякага ўплыву на вернікаў мець ня будуць, вернікі будуць іх чурацца, а тым самым і Царквы. Гэныя духоўнікі змушаны будуць абавярацца на невялічкія жменькі Расей-

цаў, раськіданых па прыходах, і, ясна, што пры байкоце з боку беларускіх масаў, калі выбары ўсё-ж-такі адбудуцца, пройдуць выключна Расейцы. Можа з гэтаю мэтай духоўная ўлада і сьпяшыць з „выбарамі“?

Але ці-ж гэта будуць сапраўды выбары? Ніколі!

Тое, што мы пісалі, больш адносіцца да правінцыі. У самой Вільні справы стаяць яшчэ горш. У Вільні мы маем толькі два тэрыторыяльныя прыходы, якія маюць асновы прыходзкае арганізацыі: гэта Раманаўская Царква і Зьвярынецкая. У раёнах гэтых прыходаў жыве большасць Расейцаў і там можна знайсці пару дзесяткаў асоб, якія цікавяцца царкоўнымі справамі. Рэшта цэркваў de facto бязпрыходныя, але за тое абсаджаны „своімі людзьмі“.

Такім чынам, выбары ў Вільні могуць прайсці толькі пры пэўных падтасоўках, дзе харысты, царкоўныя старажы і старасты, ды некалькі старушак будуць выбіраць раней намечаных а. а. настаяцелямі кандыдатаў.

Словам, выбары праведзеныя ў сучасны момэнт, а тым больш пасля давольных ператасовак на мясцох настаяцеляў, справы ні колькі не паправяць і сапраўднага аблічча Царквы ані ейных патрэбаў не прадставяць. Замест гэтага адказныя за Царкву чыньнікі павінны былі-б больш паклапаціцца аб увядзеньні ў Царкву зместу чыста рэлігійнага і выгнаць стуль чужацкую шкодную палітыку.

Міранін.

Беларусы ў Мітрапаліта. 12 сьнежня дэлегацыя прадстаўнікоў праваслаўных Бела-

Ноч мінула

Ноч мінула. Паўцякалі...
І з зямлі прапалі цені,
Што страхоўцыямі стаялі
Ўсім на жудасьць, на смучэньне.

Ноч мінула. Разыйшліся
І распаўзліся зь неба хмары,
Што патворамі таўкліся
І віселі, як-бы мары.

Цені, хмары — ўсё прапала
І зара пусьціла косы:
Агняцвіетам цалавала
Праяснеўшыя нябёсы.

Гэй! Хто сьпіць яшчэ, — ўставайце!

Борзда, жвава, як да бою,
Сонца яснае вітайце:
Зара ўзыйдзе над зямлёю!

Ўлад-Ініцкі

русаў культурна-грамадзкіх арганізацыяў, злучаных у Беларуска-Літвінскіх Цэнтры ў Літве, зладзіла Мітрапаліту Элеўфэрыю мэмарыял, у якім прадставіла рад беларускіх пастулятаў.

а. Ал. Коўш, настаяцель Мікалаеўскае Царквы ў Вільні, пастановаю мясцовае духоўнае ўлады звольнены з свайго становішча і залічаны ў „заштат“. На яго месца вызначаны а. Л. Голад. Устрымліваючыся тымчасам тут ад далейшых паясьненняў, мусім зазначыць, што гэта замена азначае круты паварот у кірунку далейшага русыфікаваньня ў нас праваслаўнай цэрквы.

Значэньне Мітрапаліта Дзяніса. З добра паінфармаваных крыніц даведваемся, што Мітрапаліт праваслаўнай аўтокефальнай царквы ў Б. Польшчы Дзяніс, па ўпадку Польшчы, зрокся свайго становішча на карысьць Бэрлінскага архіепіскапа Серафіма.

Pierasialeńnie Niemcaў z Prybałtyki

Z Estonii ўжо vyjechała 15.000, a z Łatvii kala 50.000 Niemcaў. Bolšaść jechać nie chaciela i adjaždajućy plakala, bo nikoli nia bačyla Niamieččyny i viedaje, što pryjdziecca asialicca ў Pannanščynie, u Kališčynie, Torunščynie dy inšych ziemlach, adabranych ad Kašubaў i Palakoў, a znača apynucca ў roli asadnikaў, jakija pavinny buduť zamacavać ў hetych čužych ziemlach niamieckuju pieravahu. Niekatoryja pastanavili nia jechać, asabliva tyja, chto nie spačuvaje nacyjanal-socyalistam. Ale takim pryjšlosia vytymać vialikuju baroćbu z svajnymi znajomymi, a navat i z chatnikami. Šmat siamiejak ražbiłasia: maci, abo bačka vyjechali, častka dziaciej pajechala ў Niamieččynu, a častka astalasia.

U Ryzie, pry adychodzie parachodaў, moładz ušmichajecca, a pažyłoje pakaleńnie plača i špiavaje łatvijski nacyjanalny himn. U Estonii astaniecca kala 2.000 Niemcaў, a ў Łatvii značna bolš, mahčyma, što kala 5.000—7.000 čalaviek.

Adjezd Niemcaў, z adnaho boku, žjaŭlajecca dla Łatvii i Estonii duža pažadany, bo zakančyvaje sproby Niemcaў padparadkavać pad svaju ŭladu hetaja krajny, ale, z druhoha boku, taki raptoŭny vyjezd utrudniaje haspadarčyja pytańni. Estam i Łatyšom prychodzicca ciapier vyplacić Niemcam ahramadnyja sumy za fabryki, zavody, ziemielnaja haspadarki i budynki ў haradoch, dzie Niemcy mieli duža vialikija bahaćci. Vykup hetych majamašciaў būdzie rasterminavany ў Łatvii na 10 hod, i dla ździeńnieńnia hetaje finansavaje operacyi stvorana asobnaje niamieckaje t-va „Utah“ jakoje i pryjmaje majamašć adjaždajućych Niemcaў.

miesiac da dnia schodu i kali Uprava pryznaje pytańni važnymi.

§ 27. Nadzvyčajny Schod sklikaje Uprava: kali zdarajecca važnaja potreba, kali patrabuje hetaha Revizyjnaja Kamisija, abo kali hetaha damahajecca 1/10 časć siabroў T-va. Nadzvyčajny Schod мае быць sklikany nie pažniej, jak za miesiac ad času ŭručěńnia hetaha damahańnia. U damahańni majuć być pakazany pytańni, jakija majuć być na Schodzie razvažanyja. Nadzvyčajny Schod razvažaje tolki tyja pytańni, dzieła jakich jon sklikany.

§ 28. Ab sklikańni zvyčajnych i nadzvyčajnych schodaў siabry paviedamlajucca za dva tydni abviestkami ў presie abo asobnymi paviestkami.

§ 29. Ahulny Schod jość pravamocny, kali ў im biare ŭdział nia mienš, jak traciņa siabroў Tavarystva. Kali-ž taki lik nie žbiarecca, sklikajecce druhi schod, katory jość pravamocny biaz uvahi na lik sabraŭšychsia siabroў. Nastupny schod moža być i taho samaha dnia, ale nie pažniej, jak za dva tydni, i ab hetym мае быць zaznačana ў pieršym paviedamleńni ab schodzie.

§ 30. Na Ahulnym Schodzie siabroў hałasujecca adkryta, kali tajnaha hałasavańnia nie zažadaje 1/10 prysutnych na schodzie. Uprava i Revizyjnaja Kamisija vybirajecca tajnym hałasavańniem. Svaje pastanovy Ahulny Schod pryjmaje zvyčajnaj bolšaścij hałasoў, za vyniatkam pastanoў u spravach praduهدledžanych § 23 hetaha statutu, pp.: e, g, h; pry roŭnym padziele hałasoў pieravažaje hołas staršyni Schodu.

§ 31. Ahulny Schod adčyniaje staršynia Upravy, ci jaho zastupnik i pieradaje vieści jaho prezydyjumu, vybranamu Ahulnym Schodam.

§ 32. U Upravu vybirajecca nia mienš, jak piat asob — siabroў i dvuch kandydataў, na adzin hod. Siabrami Upravy mohuć być hramadzianie Litvy, nie maładziejšyja jak 24 hady, znajučyja na piśmie i ў slovie litoŭski jazyk i adkazvajučyja ūsim vymahańniam §§ 8 i 11 hetaha statutu. Uprava spasiarod siabie vybiraje staršyniu i vice-staršyniu i dzielica funkcyjami.

§ 33. Pasiedžańni Upravy sklikaje staršynia Upravy abo, kali jon niaprysutny, zastupnik staršyni. Pasiedžańnie Upravy jość pravamocnym, kali na im prysutnyja nia mienš jak try siabry. Kali niama

zastupnika staršyni, dyk pasiedžańnie moža sklikać siabra Upravy.

§ 34. Pastanovy Upravy pryjmajucca zvyčajnaj bolšaścij hałasoў. Pry roŭnym padziele hałasoў pieravažaje hołas staršyni abo taho, chto staršynstvuje.

§ 35. Uprava мае prava prasić być prysutnym na svaim pasiedžańni kompetentnuju asobu z pravam daradžaha hołasau.

§ 36. Usiu karespandencyju imiem Tavarystva padpisvaje staršynia Upravy ci jaho zastupnik i sekretar Upravy. Usiaka harodu dahavory, pryračeńni, kantrakty i paŭnamoctvy, roblenyja i vydavanyja imiem Tavarystva, majuć być padpisany staršynioj Tavarystva i adnym siabram Upravy.

§ 37. Uprava reprezentuje Tavarystva pierad ŭladami, hramadzkimi i pryvatnymi ŭstanovami, paradkuje spravy Tavarystva, daje notarjalnyja roŭnamoctvy inšym vykonvać i spaŭniać potrebnaja akty imiem Tavarystva, vykonvaje pastanovy siabroў Ahulnaha Schodu, žbiraje achviary, pryjmaje siabroў, robić hadavyja i inšyja preliminary, hrašovuju spravazdaču i špisak siabroў, najmaje i zvalniaje slu-

Adviedziny Ź bielaruskich školach u Vilni

Nia hledziaćy na toje, što Bielaruskaja Dżiaržaŭnaja Prohimnazija i Bielaruskaja Dżiaržaŭnaja Pačatkavaja Škoła Ź Vilni znachodziacca Ź centry miesta, pry Daminikanskaj vul. Nr. 3/5, adnak da ich nia lohka trapić. Pakul-što nia majuć jany ani svaich šyldaŭ, ani jakich-niebudź infarmacyjnych tabličak ci kartačak. Usio-ž šukajem henych škol i znachodzim, daloka Ź panadvorku, aź na druhim paviersie. Idućy pa kamiennych schodach školnaha budynku, ahladajućy raźviešanyja na ścienach roznyja žnimki, abrazki histaryčnych pamiatok, čuvać było pryhožuju melodyju bielaruskaje narodnaje pieśni: „Ci śviet, ci śvitaje“... Pierastupiŭšy paroh pamieškaŭnia himnazii śpieŭ možna było jašče lepš słuhać. Ale voś na kalidory spatykaju hramadzianina Uładystava, katory hładzić tut za paradkam.

— Što — pytaju — u Vas siańnia tut koncert, što tak pryhoža śpiavajuć?

— Dy nie! — adkazyva — heta tolki lekcyja śpievu Ź prohinnazii, jakuju viedzie praf. Jegier.

— Chaciešasia-b, viedajecie, pahladzić, jak heta vyhladajuć našyja bielaruskija školy, vučyciali, a pierad usim našu moładź i henych najmienšych dzieťak z pieršych addziełaŭ.

— Hetak pamaleńku prabuju Źvajšci Ź kontakt z hram. Uładystavam.

— Hm! — kaža jon mnie. — Treba žviarnucca da dyrektara a. Adama Stankieviča. Ale-ž jon nadta času nia maje. Tut zašisiody poŭna da jaho roznych interesantaŭ prychozić, a da taho musić viašci i prohinnaziju i pačatk. škol, i lekcyi, — i kancelaryju sam viedzie, bo sakratar nima, tak što jak prydzie pierad vośmaj hadzinaj ranicaj,

tak praz uvieš čas ani chvilinki nia maje volnaje, — dyk nia viedaju, jak heta budzie z Vami.

Pačuŭšy, što maje adviedziny vypali Ź nia nadta dobry čas i nia majućy peŭnašci, kab što-niebudź dy z ich vyjšta, ja prosta pušcišsia na chitryki, kab daštać viestki nieaficyjalna, i davaj pamaleńku raspytvac, što čuvać ahuťam, a pašla i... ab školach...

— A skažycie, kali Źaska, jak mnoha dziećiej u prohinnazii i pačatkavaj škole?

— Dyk čujecie, jak piajuć, što aź ścieny dryžać, a skrypku prafesara ledź tolki čuvać i małyja taksama časta śpiavajuć. A zaraz pieraryŭ, dyk pahladzićio, — poŭnyja kalidory buduć, i z koźnym dniom lik usio pavialičajecca.

— A što tam u nastupnaj zali? Tam čuvać niejki homan.

— Tam? Padyjdzim bliżej, pasluhać. — Tut — pacichieńku raskazvaŭ Uładystaŭ — paciecha našych vučycialoŭ, a maja biada. Heta samyja najmienšyja. Ciapier u ich atrymetyka. Vučyć ich hetaha praf. Karniuk. Jon dasiul byŭ u Vilenskim Universtecie asystentam. Dalej, u nastupnaj klasie, ciapier historyja. Tam viedzie lekcyju byŭšy dyrektor M. Ancukievič. Z henymi małyšami, prosta, biada, — varočašsia iznoŭ da ich Uładystaŭ, — nadta kala ich

mnoha raboty. Ja ich rasprana-ju, apranaju, a jany tut pašla lekcyi skažuć, biehać, kryčać i vučyciali z hetaha ciešacca, bo, kažuć, heta żyvaja, zdarovaja moładź. A kab vy-pačyli, što tut robicca, jak im ješci dajuć!

— Ach, tak, dajuć ješci! — pieraryvaju. — A kali heta byvaje?

— A voś zaraz. Užo pryhataŭlajuć harbatu, chleb, šmelc, kaŭbasy. Robiac heta vučycielki, hramadzianki A. Lekant-Sakałova i Novičyha.

Ildziom tady da ich. U nievialikim pakoi stoť byŭ užo zaštaŭleny kubkami i zaŹožany chlebom z kaŭbasoj i šmelcam. Naviazvaju hutarku. Až tut rap-tam zvanok, pašlačaho na kalidory było, jak u murašniku. Pry stale-ž mamentalna stvaryšsia kalejka, ale vučycielki chucieńka i sprytna jaje likvidavali i za chvilinku viasioťaja maładaja hramada padkarmlivažsia, kab mieć bolš siły dalej vučycca, kab mieć siły išci Ź haru, i, jak kazaŭ paet, siahać pa sonca. Hledziaćy na heny miły abrazok, šukaju dalej viestak.

— Skul-ža heta pomać i ci Źšim dziećiam dajecca śniedańnie, dy ci koźny dzień?

— Pomać, — kažuć mnie — častkova mieli z Bielaruskaha Centru, a častkova z roznych dabravolnych achviaraŭ. Pad-

karmlivažucca badaj usie dzieci, nijakija vyniatki nia robiacca. Ale dzieci niekatorych zamaž-niejšych bačkoŭ prynosiac ježu z saboj, a biadniejšyja jaduć kolki chočuć. Jak mała adnaho kavačka chleba i kubka harbaty, dyk dajem im druhi. Niekatoryja dzieci vielmi biednyja i he-ta im vialikaje padtrymańnie. Pahladzicie, kolki hetaje skrom-naje śniedańnie daje im ra-dašci, a jakija Ź ich apetyty! Jaduć adno pierad druhim, a vočki Ź ich aź harać. I dzieła taho ajciec Dyrektor i vučyciali pastanavili padkarmlivaž dziećiej navat i praz uvieš čas śviateč-nych feryjaŭ. I tak, choć lekcy-jaŭ nia budzie, to adnak śnie-dańni buduć koźny dzień i dzie-ci buduć mahćy prychozić u škol, padješci, a pašla buduć arhanizavacca dla ich roznyja hulni. Na katalickija Kalady, 24 śniežnia, arhanizujem joťačku i pryhataŭlajem dziećiam roz-nyja padarki. Starajemsia zrabic heta jak najlepš, bo Ź heny dzień i imianiny našaha ajca Dyrektara. Budzie tak-ža sarha-nizavanaja joťačka i na prava-štaŭnyja Kalady. Prychoźcie i Vy da nas!

— Duža miła, duža dobra, što tak robicca, za takuju pracu bu-dzie Ździačašć dziećiej, bačkoŭ i hramadzianstva. Ale mnie Źžo para viartacca Ź redakcyju. Dyk, byvajecie, chaj żyvuć, rastuć i raźvivajucca našyja maładyja Bielarusy!

— A nie zabudźciesia, kali Źaska, — u dahon mnie kazali, — paprašic redaktara, kab jon zra-biŭ zaklik u hazecie da hra-madzianstva, kab składať ach-viary na padtrymańnie nieza-možnych bielaruskich vučniaŭ, bo pomać duža patrebnaja!

— I sapraŭdy, pomać duža patrebnaja!

Reporter

Hramadzianie!

Pamiatajcie ab biednaj bielaruskaj školnaj moładzi! Nadychodzie śviata Božaha Naradžeńnia. Čakajem jaho z-ra-dašciaj. Ale maťaja radašć tym, jakija nia majuć čaho ješci, u što abucca i apranucca. Da hetkich naležać mnohija z vučniaŭ bielaruskaj pačatkavaj školy i bielaruskaj pro-hinnazii Ź Vilni.

H r a m a d z i a n i e! Nie zabudźcie ab hetych patrabu-jućych, padarujcie im, što možacie, — hrošy, vopratku, abutak. Achviary pryjmaje redakcyja „Krynicy“.

žaćych, viedzie knihi, inventarnuju i kasa-vuju, kiruje Źšiej majemašciaj Tavarystva, sklikaje zvyčajnyja i nadzvyčajnyja scho-dy siabroŭ, vykonvaje Źšiakija inšyja čyn-našci, žviazanyja z dziejnašciu Tavarystva.

§ 38. Revizyjnuju Komisiju Ź skła-dzie troch siabroŭ vybiraje na adzin hod Ahulny Schod. Da siabroŭ Revizyjnaj Ka-misii tasajuca tyja samyja vymahańni, jak i da inšaha kiraŭnictva Tavarystva (§§ 8, 11 i 32 statutu). Siabrami Revizyjnaj Komisii nia mohuć być siabry Upravy i płaťnyja słužačyja Tavarystva. Dva razy Ź hod, a Ź patrebie i čašciej, Revizijnaja Komisija sprauđžaje pierad usim dziejnašć Tava-rystva, rachunkovašć i ab vynikach revizii paviedamlaje Ahulny Schod siabroŭ. Schody Revizyjnaj Komisii sklikaje staršy-nia Revizyjnaj Komisii. Usie svaje pasta-novy Revizijnaja Komisija pryjmaje zvy-čajnaj bolšašciu haťasoŭ.

VI. Spravazdača z dziejnašci Ta-varystva i paradak pačvierdžańnia

§ 39. Koźny hod, nie paźniej jak u miesiacy studni, Uprava daje spravazdaču z svajej dziejnašci Ahulnamu Schodu, jaki

razvažaje jaje, zasluhaŭšy acenu Revi-zyjnaj Komisii.

§ 40. Spravazdačym hodam Tava-rystva jošć hod kalendarny.

§ 41. Koźny hod robicca preliminar dachodaŭ i vydatkaŭ. U Tavarystvie via-dziecca kniha dachodaŭ, vydatkaŭ i ma-jemašci.

§ 42. Spravazdača Tavarystva abvia-šajecca publična da viedama Źšich siabroŭ.

VII. Kiravańnie majemašciaj Ta-varystva i paradak jaho pačvierdžańnia

§ 43. Usieju majemašciu Tavarystva kiruje Uprava — pavodle hetaha statutu, pa-vodle instrukcyjaŭ Ahulnaha Schodu, pa-vodle zakonaŭ ab Tavarystvach („Vyr. Žin.“ Nr. 522) i pavodle dziejnych cyvilnych i inšych zakonaŭ. Kiravańnie majemašciaj praviaraje Revizijnaja Komisija i ab vynikach revizii paviedamlaje Ahulny Schod, jaki pačvierdžaje henaje kiravańnie abo jaho adkidaje.

§ 45. Uprava pavinna viešci asobnu ju knihu majemašci Tavarystva.

VIII. Srodki Tavarystva

§ 46. Srodki Tavarystva stanoviac: a) hadavyja siabroŭskija składki, b) ach-viary, c) pracenty ad kapitałaŭ, d) legaty, e) atrymanyja ad dżiaržaŭnych i hramadz-kich ustanovaŭ dapamohi i subsydyi, f) dachody z majemašci Tavarystva, g) z loteryjaŭ, zborkaŭ, z laďžanych hramadz-kich imprezaŭ.

IX. Paradak zaŹładańnia Addzie-łaŭ Tavarystva, kiravańnie imi i likvidacyja

§ 47. Tavarystva maje prava mieć addzieły. Addzieły možna zaŹładać na padstavie zhody Ministra Unutranych Spraŭ.

§ 48. U Addziele Tavarystva maje być nia mienš, jak 12 siabroŭ.

§ 49. Spravami Addziełu Tavarystva kiruje Ahulny Schod siabroŭ Addziełu, Uprava Addziełu i Revizijnaja Komisija. Pieršy Ahulny Schod Addziełu sklikaje paŭnamocnik Upravy Tavarystva.

§ 50. Da siabroŭ Addziełu Tavary-stva, da Ahulnaha Schodu, da Upravy, da

Біларускі Addzieł Vajennaha Muzeju Vitaŭta Vialikaha

U Vajennym Muzeju imia Vitaŭta Vialikaha ŭ Kaŭnasie siarod roznarodnych pamiatok pal-koŭ i bataljonaŭ litoŭskaha vojska jość i asobny addzieł pamiatok bielaruskich vajs-kovyh častak pry litoŭskim vojsku. U addziele znachodziacca fatahrafii, špis zabitych i ranienych, špis kavaleraŭ „Kryža Pahoni“, try partrety palkoŭnika Łaŭrencjeva, majora Ružancova, pal-k. Ušpienskaha i inš. U kutku reštaŭravany ściah bielaruskaha piešaha bataljonu. U vialikaj zalі znachodziacca: pavialičany z fatahrafii abraz bielaruskaha

švadronu i horadzienskaj kamendantury, adozvy na litoŭskaj i bielaruskaj movach.

U krypcie Muzeju bliska achviarnika na adnej z marmurovych došak zalatymi litarami napisany darahija koŭnamu Bielarusu imiony i prožviščy našych žaŭnieraŭ, zabitych u bajoch i pamioršych ad ran.

Litoŭski Narod, šanujučy pamiać hetych achviar, i acaniajučy ich hierojskija čyny na froncie, adzin iz „Zvanoŭ Baračby“, na viežy Vajennaha Muzeju Vitaŭta Vialikaha, nazvaŭ imiem Bielaruskaha Žaŭniera.

—BIEŁARUSKAJA CHRONIKA—

Bielarusy ŭ Vilenskim Uniwersytecie. Pavodle apošniaj rejestracyi studentaŭ Vilenskaha Uniwersytetu, Bielarusa-mi zapisalisia 53 (piaćdziesiat try) asoby. Rejestracyja, jasnaja reč, nie achapiła značnaha liku studentaŭ Bielarusaŭ, jakija vyjechali z Vilni pierad prycho-dam siudy litoŭskaje ŭłady.

Jak daviedyvajemsia, mnohi-ja z zarejstravanych studentaŭ Bielarusaŭ taksama pakidajuć Vilniu i vyjaždžajuć u Zachod-niju Bielarų.

„Хрысьціянства і Беларус-кі Народ“ — heta čarhovaja knižka niaŭtomnaha bielaruskaha dziejača i navukovaha pra-caŭnika ksiandža Adama Stan-kieviča. Knižka hetymi dniami vyšla z druku. Farmat 8°. Bačyn 112. Nadrukavana hraždankaj. Knižka vydana ŭ čeść 950-hodź-dzia Chrostu Bielarų, — i ŭ 25-tyja ŭhodki šviatarstva sama-ha aŭtara (28.XII. st. st. 1914 — 28.XII.39). Cana 2 lity. Re-cenziju na knižku damo paźniej.

„XX Amžius“ ab Bielarusa-ch. Litoŭskaja, velmi pavaž-naja štodziennaja hazeta „XX Amžius“ („Dvaccaty Vieč“) časta žmiaščaje infarmacyi ab

Bielarusach, a 19 śniežnia u №291 znachodzim hutarku Staršyni Bielaruskaha Centru i dyrektara Biel. Himnazii a. Adama Stan-kieviča z pradstaŭnikom hetaj hazety.

U hutarcy a. Ad. Stankievič pradstaviŭ žyćcio Bielarusaŭ u Litvie i jaho perspektyvy. Aproč hutarki, hazeta žmiaściła fotohrafiju hetaha našaha pierada voha dziejača.

Staršynia Bielaruskaha Navukovaha T-va apiakunom Bielaruskaha Muzeju ŭ Vilni. Načalnik na m. Vilniu i paviet daručyŭ staršyni Bielaruskaha Navukovaha T-va dr. Baleslavu Hrabinskamu vykonyvać apieku nad Bielaruskim Muzejam im. Ivana Łuckieviča ŭ Vilni i ŭpa-radkavać inventar, archiŭ i ŭsie eksponaty hetaha Muzeju.

Jołka ŭ Bielaruskaj Himna-zii. Na Kućciu 24 h. m. vuč-niam Bielaruskaj Himnazii i Biel. Pačatkavaj Škoły arhani-zujecca jołka ŭ pamieškaŭni Himnazii, pry Daminikanskaj vul. 3/5. Pačatak a hadz. 11.

Nastupny numar „Krynicy“, z pryčyny kaladnich šviat, vyj-dzie 29 śniežnia.

Беларуская дэлегацыя ў Міністра Асьветы Латвіі

Міністра Асьветы Латвійскае рэспублікі, праф. Ю. Аўшкапа, адведала дэлегацыя Беларускага Таварыства ў Латвіі ў скла-дзе: старшыні т-ва—беларускага мастака Пётры Мірановіча і сябры праўленьня т-ва—свьяшч. а. Міхала Краўчанкі. Дэлегацыя мела гутарку з Міністрам аб справах школьных, наагул, а асабліва аб справе Рыскай беларускай пачаткавай школы. Міністр прыняў дэле-гацыю дужа прыхільна і абя-цаў пайсьці на спатканьне ўсім культурна-асьветным патрэбам беларускае меншасьці і пара-дзіў, каб самі бацькі-Беларусы выяўлялі ініцыятыву і зьвярта-ліся з просьбамі аб беларус-кай мове ў школах на правін-цыі. Захады дэлегацыі аб ад-чыненні пры 1-й Рыскай бе-ларускай пачаткавай школе дашкольнага камплекту, які пры канцы мінулага навучаль-нага году Рыскім самаўрадам быў зьліквідаваны, міністр ад-разу-ж задаволіў і ў прысут-насьці дэлегацыі пазваніў па

тэлефону гарадз.старшыні Рыгі, каб камплект быў адноўлены.

Проста ад міністра асьветы дэлегацыя накіравалася да га-радзкога старшыні гораду Рыгі, які адразу-ж прыняў дэлега-цыю і паведаміў, што камп-лект будзе адчынены і няхай школа рэгіструе вучняў. І за-праўды, праз два дні прыйшла афіцыйная папера аб адчы-ненні дашкольнага камплек-ту, які ўжо нармальна працуе.

З гэтага навучальнага пры-кладу ясна відаць, што лёс бе-ларускіх школ у Латвіі, а так-сама і ў Літве, у значнай ме-ры залежыць ад самых Бела-русаў, ад іхняй свядомасьці і энэргіі ў шуканьні сваіх пра-воў. Трэба, каб беларускія бацькі ня толькі чакалі ды спа-дзяваліся на тое, што школы будуць, але каб самі дамагалі-ся школ, падаючы адпаведныя заявы і сьпісы вучняў. Трэба моцна памятаць, што „пад ля-жачы камень і вада не цячэ“!

Культасьветнік.

Увага!

Užo pryjmajecca padpiska na 1940 hod na najtaniejšuju ŭ Vilni hazetu

Увага!

—Krynica—

„KRYNICA“ pačala vychodzić jašče ŭ Pietrahradzie ŭ 1917 h. i za svaju praŭdamoŭnaść była začyniana čužymi ŭładami aź 3 razy. Adnoŭlenaja „KRYNICA“ vychodzić dva razy ŭ tydzień i ak-ramia daŭžejšych artykułaŭ na ŭsie biahučyja temy žmiaščaje zaŭsiody najnaviejšyja viestki z kraju i zahranicy.

Padpisnaja płaťa na „Krynicy“ ŭ kraju razam z paštovaj pierasytkaj

— na hod 5 liťaŭ, na paŭhoda 3 lity. —

Padpiska dla zahranicy na hod dva amer. dalary.

HADAVYJA PADPIŠČYKI, JAKIJA APŁACIAĆ PADPISKU DA 1.IV. ATRYMAJUĆ CENNУU PREMIJU.

Stalyja karespondenty karystajuca pry aplačvaŭni padpiski vialikimi palohkami. Probnaja numary „Krynicy“ vysylajuca darma pa atrymaŭni prošby i adresu. Pierasytku hrašej treba adresavać hetak: Gudų laikrašcio „Krynica“ administracijai, VILNIUS, Zavaline g-vė 1.

Revizyjnaj Komisii tasujucca adpaviedny-ja pastanovy hetaha statutu, jakija daty-čać siabroŭ Tavarystva, Ahulnaha Schodu, Upravy i Revizyjnaj Komisii.

§ 51. Usiu karespandencyju imiem Addziełu Tavarystva padpisvuč staršynia Addziełu, ci jahony zastupnik, i sekretar.

§ 52. Aprača ahulnaj składki siabroŭ, Addzieły na svaich ahulnych schodach mohuć parupicca ab inšych srodkach na patreby svajho Addziełu, zhodna z vymohami hetaha Tavarystva i zakonu ab ta-varystvach.

§ 53. Addzieły pracujuć pavodle sta-tutu Tavarystva, pavodle instrukcyj Upra-vy i pavodle instrukcyjaŭ svajho Ahulna-ha Schodu, jakija nie piarečać statutu Tavarystva.

§ 54. Ab začynieŭni Addziełu Tava-rystva pastanaŭlajuć: a) Ahulny Schod T-va zvyčajnaj bolšaściu hałasoŭ prysut-nych, b) Ahulny Schod Addziełu bolša-ściu dvuch trecich hałasoŭ prysutnych sia-broŭ na Schodzie.

§ 55. Pa začynieŭni Addziełu Tava-rystva ŭsia majemaść jahonaja pieracho-dzie Tavarystvu.

§ 56. Addzieły Tavarystva mohuć mieć svaje piačatki, začvierdžanyja Ministram Unutranych Spraŭ.

X. Paradak žmieny statutu

§ 57. Pytaŭnie ab žmienie statutu Tavarystva vyrašaje Ahulny Schod Tava-rystva. Rašeŭnie žmianić statut Tavarystva pryjmajecca bolšaściu nia mienš dvuch trecich prysutnych na schodzie siabroŭ. Statut Tavarystva moža być žmienieny tolki sa zhody Ministra Unutranych Spraŭ.

XI. Likvidacyja Tavarystva

§ 58. Aprača vypadkaŭ praduhle-džanych zakonami, Tavarystva jašče likvi-dujecca pastanovaj Ahulnaha Schodu. Na schodzie, na jakim pastanaŭlajuca likvi-dacyja Tavarystva, pavinna być prysutnaj palavina ŭsich siabroŭ i rašeŭnie heta pryjmajecca trymia čačvierskimi prysutnych siabroŭ.

§ 59. Likvidacyju Tavarystva Ahulny Schod daručaje Upravie abo specyjalnaj dziela hetaha vybranaj Likvidacyjnaj Ka-misii. Pa likvidacyi Tavarystva, majemaść jahonaja pieradajecca analohičnamu bie-laruskamu Tavarystvu.

Vilnius, 194... m. m. d.

Вильня, 194... г. м. д.

Gudų Veikimo Centrai Lietuvoje
Беларускаму Цэнтру ў Літве

Pil.....
Gram.....
gyn.....
praj. y.....

PAREIŠKIMAS — ЗАЯВА

Prašau priimti mane Gudų Veikimo Cen-Prashu pryŭnyć мяне ў сябры Беларускага

tro Lietuvoje nariu. Pasižadų pildyti organizacijos Цэнтру ў Літве. Забавязваюся выпайняць ста-

istatus ir nario pareigas.
тут арганізацыі і абавязкі сябра.

Esu Gudų tautybės,..... metų amžiaus, Lietu
Я Беларус, маю..... гадоў, зьяўляюся гра-

vos pilietis.
мэдзянінам Літвы.

Parašas.....
Подпись.....

Sučasnuju vajnu vyklikali siły, jakija prad 20-ciu hadami budavali Polšč

Na pasiedzañni Rady Fašystoŭskich Korporacyj u Rymie dnia 16 h. m. italjanski ministr zahr. spraŭ hraf Čiano skazaŭ vialikuju palityčnuju pramovu ab zahraničnej palitycy Italii ad 1935 h. i ab spravach sučasnych. Z pramovy hetaj daviedaŭsia Źyrokli ťviet, što ab vajnie Niamieččyny z Polščaj było pastanoŭlena na niamiecka-italjanskaj naradzje ŭ Salzburgu 11-13 žniŭnia siol. Pastanova heta była adkazam na anhlicka-francuskija hvarancy, jakija zaachvočvali Polšč da vajny z Niamieččynaj. Zahareŭsia pažar, pryčyn jakoha treba šukać u dalšaj minuščynie, kali paŭstavała Polšč i ŭ tych siłach, jakija Polšč budavali Čelja hady havarylasia ab tym, što Polšč, z uvahi na lik nasielnictva, heta vialikaja dziaŭčava. Vialikaja časť hetaha nasielnictva adnak była nia polskaj, Palakoŭ-ža było tolki 18 milionaŭ. Ražbiŭšy Polšč, Niamieččyna zajaviła, što nia maje pryčyny, dzieła jakoj miała b. dalej vajavać prociŭ Zachadu. Adkazam na heta było žadañnie adbudavać nia tolki Polšč, ale Čechasla-vaččynu i navat Aŭstryju, što jość roŭnaznačnym iz zračeñniem palityki nacynjalizmu i jejnych pieramohaŭ. Niamieččyna pajści na heta nie mahła.

Dalej, ministr Čiano zaŭvažyŭ, što Saviecki Sajuz, prad padpisañniem u žniŭni m-cy siol. historyčna paktu ab nienapadañni, uračysta mieŭsia być pryñiaty ŭ kruh mižnarodnej palityki „vialikich demokracij.“ Ab rašeñni Niamieččyny adciahnuć Saviecki Sajuz ad Anhlil Italija daviedaŭsia tolki na pieredañni samoha padpisañnia henaha dahavoru ab nienapadañni. Ab pastanovie Italii z 1 vierañnia siol. trymacca neŭtralna viedaŭ tolki niamiecki ŭrad. Italija, vyčerpanaja vajnoj u Afrycy i ŭ Hišpanii, na novuju vajnu moža rašycca tolki za try hady.

Niemcy nia buduć adbudovać Polščy

Z francuskich žaroŭ pa viedamlajuć: Niamieččyna aficyjalna pryznae, što nia dumaje adbudovać polskaj dziaŭčavy choć-by i zusim maŭoj. Berlin pierakanany, što hienieralnaja polskaja hubernija heta akančalnaja dla polskich ziamiel administracyjnaja forma i budzie służyć miescam asiadleñnia dla Palakoŭ i Žydoŭ. Stalicaj hubernii budzie Krakau. Čelja hubernija budzie padzielen na čatry vokruhi: Krakauški, Varšaŭski, Radamski i Lublinski. Ŭ Lublinskim vokruzie pradbačycca asiadleñnie najbolšaha liku Žydoŭ.

Ministry adviedali Vilniu

Ŭ aŭtorak 18 h. m. cely dzień prabyvali ŭ Vilni staršynia Rady Ministraŭ A. Merkys i ministry: unutr. spraŭ K. Skučas, abarony — K. Musteikis, finansau — Galvanauskas, justycy — A. Tomašajtis i kamu-

nikacyi — J. Masiliunas. Kožny z ministraŭ cikaviŭsia na miej-scy svaim resortam, a staršynia Rady Ministraŭ pryjmaŭ akramia taho miascovych interesantaŭ.

NA PALOCH FINLANDYI

Finy baroniacca ŭžo čačvier-ty tydzień. Savieckaja armija vjadzie ciapier silnaje nastup-leñnie papiaredžanaje ahniom artyleryi i ŭspamahanajemnoha-ličnymi tankami. Jak dahetul adnak usie sproby pieralać abaronnuju liniju Mannerheima, pavodle paviedamleñniaŭ fin-skich, byli adbity. Tolki na sa-maj poŭnačy savieckija addzie-ly dajšli da hranicaŭ Norvehii. Apošnim časam na francie pra-jašniłasia pahoda, temperatura

abnižyłasia da 30°C i ŭzmocni-łasia akcyja vajennych samalo-taŭ. Savieckija lotčyki kolki ra-zoŭ rabili naloty na paŭdzion-nuju i paŭdzionna-ŭschodniuju Finlandiju, abkidvajučy hetyja tereny bombami. Čynnyja byli i lotčyki finskija. Saviecki va-jenny flot padplyvaŭ da biera-hoŭ Finlandyi i abstrelivaŭ ich. Prybiarežnaja finskaja artyleryja taksama była čynnaja i zatapiła saviecki karabiel „Oktiabrskaja Revolucija“, u 23.730 tonnaŭ.

NIE CHAVAĆ ČUŽYCH LUDZIEJ

Rada Ministraŭ apracavała prajekt žmieny zakonu ab aha-ronie narodu i dziaŭčavy. Arty-kuł 23-ci hetaha zakonu budzie vyhladać hetak: „Čto chavae abo pamahaje pierachoŭać pierad orhanami litoŭskich ūla-daŭ čužynca, jaki ŭciok ci byŭ vysieleny z inšaha kraju ŭ Lit-vu, ci znajšoŭsia ŭ Litvie nie-kim inšym sposabam, kali taki čužyniec: 1. budučy vajs-kovym vajujučaj dziaŭčavy byŭ interna-

vany ŭ Litvie i z miesca inter-navañnia ŭciok, 2. zamaŭčaŭ prad litoŭskimi ūladami, što jość vajs-kovym vajujučaj dziaŭčavy, 3. žjaŭlajacca hramadzia-ninam vajujučaj dziaŭčavy i nia maje prava na pobyt u Litvie, — toj karany budzie turmoj zvy-čajnaj ci ciažkoj da 4-ch hadoŭ. Taksama karany budzie toj, chto pamahaje ŭciakać interna-vanaj asobie z lahieru internava-nych“.

Akc. Strachavaja Supatka „KOOPERACYJA“

zasnavanaja sajuzam kooperatyvaŭ i inšymi ahułnahospadarskimi arhanizacyjami Litvy

na vyhodnych varunkach strachuje:

majemašć ad ahnia i inšych vypadkaŭ, tavary transportavanyja na suchapućci i na mory, tavarnyja karabli i zmotaryzavanuju lokomocyju, a taksama tavarnyja karabli i transparty ad vajennaha ryzyka.

Adres: KAUNAS, Laisvės Al. 39, Tel. 23 936, 25 804 i 24 334.
ADDZIEL: VILNIUS, Mickievičiaus g. 22—1, Tel. 373, 341.

Šmalc biaz kartačak

Akc. supatka „MAISTAS“ paviedamlaje sva-ich pavaža-nich klientau što:

1. Ŭsiakija tavary, z vyniatkam šmalcu, u kramach „MAISTASU“ pradajucca biaz nijakich ahrañičeñniaŭ i biaz kartačak.
2. Kali chto choča kupić u kramach „Maistasu“ tolki šmalec, dyk toj pavinien mieć kartačku. Pa kartačcy moža atrymać 250 gr. šmalcu. Adnak, kali chto kuplaje ŭ kramach „Maistasu“ kaŭbasy abo vałovinu, toj moža atrymać (biaz kartačak) šmalcu na 20 prac. tej sumy, na jakuju kuplaje kaŭba-sy ci vałovinu. Kuplajučym samuju tolki švininu, šmalc biaz kartačak nie pradajacca.
3. Na bačok kartački niepatrebnyja.

Treciaja Žydoŭskaja Respublika

Za apošnja 20 hod Žydy du-ža staranna pracujuć nad zama-cavañniem svajho stanovišča ŭ Palestynie. Z dapamohaj anhl-lickaha ŭradu i vojska, ciapier ličba Žydoŭ u Palestynie ŭzra-sła blizu da 500.000 čalaviek, u toj čas, jak u 1920 hodzie ich va ŭsiej Palestynie naličva-łasia tolki 50.000 čalaviek. Choć arabskaha žycharstva ŭ Pale-stynie naličvajecca bolš 1 mil-jona čalaviek, to Žydy spadzia-jucca, što jašće praz 5—10 hod žydoŭskaje žycharstva budzie nia tolki ŭ ekanamičnej, ale i ŭ ličbovej pieravazie nad Arabami.

Druhuju žydoŭskuju respubli-ku hadoŭ 15 nazad pačali bu-davać savieckija ŭlady ŭ Sybiry na race Amur. Hetaja žydoŭ-skaja respublika ŭžo maje sva-ju žydoŭskuju ŭladu i zaviecca Biro-Bidžanskaj respublikaj. Na terytoryju jaje emihrujuć Žydy z usiaho Savieckaha Sajuzu.

Treciuju žydoŭskuju respubli-ku ŭzialisia sioleta budavać Niemcy na specyjalnym zia-mielnym abšary ŭ 100.000 kvadr. kilometraŭ, vydzielenym dla Žydoŭ na terytoryi byloj Polščy naŭkoła horadu Lublinu. Siudy Niemcy žbirajuć Žydoŭ z usiaje Niamieččyny, Aŭstryi, Čechii, Moravii i Polščy, a miascovych žycharaŭ, Palakoŭ i Ukraincaŭ, Niemcy z Lublinščyny vysiala-juć u inšyja miascovaści.

Lublin byŭ vybrany jak žy-doŭski asiarodak tamu, što ŭ hetym horadzie ŭžo ŭ polskija časy była žydoŭskaja bolšaść, bo Žydy pačali tutaka sialicca aŭ ad 14 stahodździa, a ŭ 1580 hodzie ŭ Lublinie navat stva-ryŭsia žydoŭski parlament, u ja-ki pasyłali svaich pradstaŭni-koŭ Žydy z usiaje Polščy, a na-vat z Bielarusi i Litvy. Takim čynam historyčny Lublin, u ja-kim kališci adbyvalisia ahułnyja Bielaruska-Litoŭska-Polskija soj-my i padpisana była viedamaja Lublinskaja vunija, — budzie ciapier stalicaju treciaje Žydoŭ-skaje respubliki. *Historyk*

Купляйце

VOKAM PA ŠVIECIE

Straty Niamieččyny na mo-
ry. Lik zatoplenych niamiec-
kich karabloŭ uzrastaje i pa
zatapleńni krejsera „Columbus“
vyražajecca cyfraj 23. Usie ja-
ny, nia chočaŭ paddacca vo-
rahu, sami siabie patapili. Ahul-
ny tonaž hetych karabloŭ —
139.483 tonny. Aproč toho An-
hlija i Francyja zatrymali 20
niamieckich karabloŭ ahulnaha
tonažu da 100.000.

U Finlandy Minister Aba-
rony zmabilizavaŭ mužčyn, na-
rodžanych u 1899 h.

U Słavaččynie pry byššaj
polska-słavackaj hranicy zna-
chodzicca 500.000 čalaviek zhru-
pavanaha niamieckaha vojska.
Kažuč, što Słavaččyna štoraz
prychilniej adnosicca da Saviec-
kaha Sajuzu.

Ekspedycyjny korpus z Ka-
nady pryjechaŭ u Anhliju.
Pavodle anhlickaj presy, Kana-
da daje pomač Anhlii ad pa-
čatku vajny.

U Ryzie pamior doŭhaletni
litoŭski dziejač, staršynia Litoŭ-
skaha Tavarystva ŭ Latvii i dy-
rektor Litoŭskaj himnazii ŭ Ry-
zie, praŭat D. Jasinskis.

„Graf von Spee“ — samaza-
topleny niamiecki krejser zbu-
davany byŭ u 1934 h. Asnaŭ-
noje jahonaje ŭvaruženije: 14
harmat, 14 prociaeraplannych
pryladaŭ, 10 kulamioŭ i 8 pry-
ladaŭ dzieła vystrelivańnia tar-
pedaŭ. Na karabli znachodzili-
sia dva samaloty. Abśluha skła-
daŭsia z 926 asob. Kaštavaŭ
hety krejser kala 70 miljonaŭ
marak. Usia abśluha karabla
„Graf von Spee“, ščaśliwa ūra-
tavaŭšysia, intarnavanaja ŭ Ar-
hientynie. Pavodle apošnich vie-
stak, kamandant krejse-
ra zastrelisja na razaslanym
karabielnym ściahu.

„Columbus“ — druhii vialiki
niamiecki krejser zatrymany byŭ
anhlickim krejseram tak-ža pry
bierahoch Ameryki. Nia choča-
ŭ paddacca, kamandant zaha-
daŭ karabiel uzarvać. Abśluha
karabla ŭciakla. Zabraŭ jaje
adzin z amerykanskich karabloŭ
i na padstavie zahadu prezy-
denta Ruzvelta internavaŭ na
adnym z astravoŭ. „Columbus“
mieŭ z pas spažyvieckich prad-
uktaŭ na 50 dzionjioz dvac-
cać tysiač bočak karasiny.

Karabiel pabudavany u 1922 h.
Tonaž — 32 581.

Papiež pierad Kaladami ma-
je skazać pramovu, u jakoj
pradstavić adnosiny Vatykanu
da Niamieččyny i zakliča narody
da miru.

Na Zachadzie, pa časovym
supakoi, uzmahajucca bai.

Na 60-yja ŭhodki Stalina
Hitler pierastaŭ pryvitalnuju te-
lehramu z pažadaniem Stalina
„ščaścia asabistana i ščaślivaj
budučyni dla pryjacielskaha Sa-
juza Savieckich Respublik“.

Polski emihrancki ŭrad abia-
caje „supracounictva z naroda-

Беларускі адрэсар М. Вільні

1. Цэнтр Беларускага Руху ў
Літве—Вільня, Завальная 1. (Адрас
для пісьмаў: Gudų Veikimo Centras
Lietuvoje, Vilnius, Zavalinė g-vė 1).
Пачне ўрадаваць у найбліжэйшым
часе.

2. Беларускі Музей ім. Івана
Луцкевіча, Вільня, Астрабамская 9.
(Часова трудна даступны з прычы-
ны цеснага памешкання). Адчыне-
ны ў аўторкі і пятніцы ад 10 да 12 г.

3. Беларуская Дзяржаўная
Програма, Вільня, Дамініканская
вул. 35. Канцэлярыя адчынена ад
8 да 12 гадз.

4. Беларуская Дзяржаўная
Пачатковая Школа, Вільня, Дамі-
ніканская вул. 35. Канцэлярыя ад-
чынена ад 8 да 12 гадз.

5. Беларускі Студэнцкі Саюз.
Існуе ад 1919 г. Часова нячынны з
прычыны пераарганізацыі ўсяго ўні-
версытэцкага жыцця. Апошніе
месца ўрадавання: Вільня, Заваль-
ная 1.

6. Рэдакцыя і адміністрацыя
часопісу „Крыніца“, Вільня, За-
вальная 1., тэлеф. 28-32. (Адрас для
пісьмаў: Gudų laikraščio „Krynica“
redakcija ir administracija, Vilnius,
Zavalinė g-vė 1). Адчынена ад 10 да
14 гадз. Рэдактар прыймае ад
13—14 гадз.

7. Беларуская кнігарня „ПАГО-
НЯ“, Вільня, Завальная 1 (адрас для
пісьмаў: Gudų knygynas „Pahonia“,
Vilnius, Zavalinė g-vė 1).

Адчынена ад 10 да 14 гадз.

8. Беларуская кнігарня Ст-
Станкевіча, Вільня, Астрабам-
ская 2. (Gudų knygynas St. Stankevi-
čiaus, Vilnius, Aušros Vartų g-vė 2).

9. Беларуская друкарня ім.
Д-ра Фр. Скарыны, Вільня, За-
вальная 1, тэл. 28-32. (Адрас для
пісьмаў: Gudų D-ro Skarynos vardo
spaustuvė, Vilnius, Zavalinė g-vė 1).
Адчынена ад 8 да 15 гадз. 30 мін.

10. Беларусы праваслаўныя
асобнай для сябе царквы ў Вільні
цяпер ня маюць.

11. Беларусы-каталікі м. Вільні
ў кожную нядзелю і свята, апра-
ча школьных фэрыяў, моляцца ў лі-
тоўскім касцёле сьв. Мікалая (вул.
сьв. Мікалая 8). Пачатак набажэн-
ства роўна а гадз. 10.

12. Беларускія радыёперадачы
з Віленскай радыёстанцыі можна
чуць у кожны аўторак а гадз. 19
мін. 30.

Lietuvos BLOYDAS

Akc. Strachavoje T-va

Tavarystva strachuje:

ad ahnia,
ad kradziežy z uzłomam,
ad ražbićcia šybaŭ,
transparty,
samachody (auto-casco),
ad nieščaślivych vypadkaŭ
ad adkaznaści cyvilnaj,
na žyćcio.

URAD: Kaunas, L. Sapiegos
g-vė 4c. Tel. 21381-85.

ADDZIEŁ: Vilnius, Gedimino 17
Telefony: 303 i 747.

mi slavianskimi i „demokra-
tyčnyja asnovy vybaraŭ.“

— Try miljony švedzkich
karon sabrana ŭ švecy i na
pomač Finlandy.

Žyćcio ŭ Vilni i Kraju

Uradavy kamisarjat dla spraŭ
uciekačoŭ sarhanizavaŭsia ŭ Kaŭnasie
pry Daukanto g-vė 13.

Z abozaŭ dla internavanych
u Litvie majuć być chutka zvolnieny-
ja tyja asoby, jakija dakažuć prava
na svajo litoŭskaje hramadzianstva.

Hien. Želihoŭskaha majontak
Andrajeva kala Turhielaŭ litoŭskija
ŭłady zabrali i maniacca sarhanizavać
u jom ziemlarobskuju školu. Majon-
tak hety hien. Želihoŭski atrymaŭ u
svaim čaśie za toje, što dałučyŭ u
1920 h. Vilniu da Polšcy.

Sajuz litoŭskich piśmieńnikaŭ
u Vilni pasialisja ŭ novym pamieš-
kaŭni b. Apelacyjnaha Sudu pry Łu-
kiškiskim placu.

Apieka nad matkaju i dziciam
sarhanizavala ŭ Vilni niekalki punktaŭ,
jakija razdajuć dziciam małako i in-
šyja pradukty, tam-ža jak dzieci tak
i matki karystajuć z lekarskaj pomačy.

„Marginiai“ na miescy „Bazaru
Przemyslu Ludowego“ užo adčyniŭ
svaju kramu pry Zamkovaj vul. 8,
dzie i pradaje usiakija vyraby sama-
dzieŭ. Darečy, „Marginiai“ palitoŭsku
abaznačaŭe uzorystuju tkaninu, a sa-
mo tavarystva „Marginiai“ jość tava-
rystvam kooperatyŭnym. Papiaredni
„Bazar“ (krama i sklad) žlikvidavany.

Pierarehistracija. Pavodle apoš-
niaha zahadu vajennaha kamandanta
m. Vilni usie bylija pracauŭniki pol-
skaj palicyi, vajskevija i siabry vaj-
skovych arhanizacyj, kali jany zna-

**PADPISKU NA „KRYNICU“ Z ZA-
HRAHICY možna pierasyłać u pi-
śmach mižnarodnymi paštovymi
kuponami, jakija možna atrymać
na kožnaj poście.**

chodziaćca na abšary m. Vilni i pa-
vietu, a pachodzić z abšaraŭ nieŭvaj-
šoŭšych u sklad Litvy, paviny zarez-
histravacca ŭ najbližšej palicejskaj
kamandzie najpaźniej da 31 śniežnia.
Palicyjanty i vajskevija z abšaraŭ
Litvy paviny zarezhistravacca tam-ža
da dnia 20 studnia 1940 h.

Akružny Sud u Vilni, jak pier-
šaja i jak druhaja instancyja, pačnie
pracavać pa Novym Hodzie.

Zahad ab vyvieskach i rekla-
mach užo padpisaŭ burmistr Vilni
K. Stašys. Zahad hety u najchutčejšym
čaśie budzie abjaŭleny.

Balnica Lit. Čyrvonaha Kryža
zasavana na miescy kliniki Univer-
syteckaj.

Z Vilenskaha Samaŭradu. Na-
miešnikam burmistra m. Vilni na-
značany užo i pryjechaŭ u Vilniu
A. Pimpe.

Prymusovaja strachoŭka zavie-
dzienaja ŭ nas pry polskaj ŭładzie ad
1.1.1940 h. kasujecca. Každy dama-
ŭlaśnik moža ciapier strachavać svaj-
ju majemaść u jakim choča stracho-
vym t-vie. Sprava prymusovaj stra-
choŭki sielskich haspadarak vyjaś-
niajecca.

Praz celuju noć možna budzie
chadzić u Vilni na kućciu prad pier-
šym dniom Kaladaŭ (24—25.XII) i prad
Novym hodam.

Pracauŭnikami mahistratu Vi-
lenskaha ad Novaha hodu moguć być
tolki asoby, jakija majuć litoŭskaje
hramadzianstva.

Jołki na Kalady moguć być,
tolki nia možna na heta vysiać le-
su sadžanaha. Hetym samym kasujecca
papiaredniaja viestka ab tym, što
jolak sioleta nia budzie naahul.

Novyja aŭtobusy ŭ Vilni. Ad
Novaha Hodu ŭ Vilni buduć jezdzić
novyja aŭtobusy, zamiest dasileŭnich
— „arbonaŭ“. Ich budzie 20 štuk. Ca-
na biletaŭ za prajezd astajecca taja
samaja.

Kaladnija feryi ŭ školach pača-
lisia 22 śniežnia i tryvać buduć u pa-
čatkavych školach da 3, a ŭ ślared-
nich da 8 studnia 1940h.

Koni dla sialan adstupaje vojska
pa canie ad 50 da 100 litaŭ. Padrob-
naści ŭ hminach.

Naša pošta

Saulevič D. u Latvii. Vaša ajčy-
na astalasja ŭ Savieckaj Bielarusi.
Pastarajecsia pryslać padpisku. Ab
sposobie daviedajeciesia iz źmiešča-
naj u papiarednim i ŭ hetym numary
„Krynicy“ abviestki. Trymajecsia i šu-
kajcie ziemiakoŭ.

Gr. E. Kasperovič. Asyž, Italija.
I nam pryjemna, što „Krynica“ spaŭ-
niaje svaju rol miž Bielarusami na
čuzynie. Mo' znajecie kaho bolš u
svaich staronach, kab i im paslać
„Krynicu.“ Paviedamiecie i ab nas nie
zabyvajecsia.

Dr. J. G., Praha. Atrymali, žada-
naja „Pahonia“ budzie vyslana, tolki
kali jana dojdzie ŭ siańniašnja časy?

Lašniku, Žavaryški. Z vašej ka-
respondencyi pryšlosia toje miesca ab
radiopieradačach z Vilni vypusćić. Za
uvahu ab megafonach dziakujem.
Zhadžajemsia, što na pačatak jość
užo i mohuč jašče być bolejš usiudy
roznyja niedachopy, treba ich ciarpli-
va pieramahać, a haloŭnaje — mieć
dobruju volu. Jak byvajecie ŭ Vilni,
zajdzieciesia ŭ redakcyju, vyjaśnim
dašyja spravy.

Dz. Ilukoviču D. Ab sposobie
zasnavańnia bielaruskaj školy pisala
„Krynica“, № 10. Tam-ža padadzienny
žor spisu dziaćci u školnym vieku.
Zviarniecie ŭvahu na pajaśnieńnie ab
dziaćciach 1-ha addzieŭ na voscyy: ja-
ny nie zaličajucca da ahulnaha liku,
patrebnaha dzieła adčynieńnia školy.

Batraku spad Trokaŭ. Cana na
dreva ŭ Vilni—rynačnaja. Kali ad ka-
ho dreva ŭziali z rynku siłkom, dyk
chiba byli dahadki, što jano
pachodzić nia z sobskaha lesu, ci
niešta padobnaje. Za hazetu aplača-
na na paŭhodu.

A CHVIARY

na biednych dziaćciach bielaruskich
školaŭ u Vilni, zložanyja ŭ redakcyi
„Krynica“

Ks. Ad. Stankievič 5 lit., Vasil Ka-
valevič 5 lit., A. Karniuk 2 lit., A. Le-
kant 3 lit., A. Jegier 3 lit., Z. Novik
1 lit., a. A. Koŭš 3 lit., Dr. Hrabinski
2 lit., M. Škialonak 1 lit., St. Miadoŭ-
ski 1 lit., Archim. Savvacij 1 lit. (d. b.)

Piśmo ŭ Redakcyju

Do Pana Redaktora „Krynicy“
w Wilnie ul. Zawalna 1. m. 2

W numerze 2 „Krynicy“ z dnia
21 listopada 1939 r. ukazał się arty-
kuł „Spillni historyju Vilenskaj Biela-
ruskaj Himnazii“, w którym zostałem
zaatakowany zupełnie niesłusznie.

Proszę uprzejmie o umieszczenie
w jednym z najbliższych numerów
swego cennego pisma następującego
sprostowania:

Nieprawdą jest, że protokoły Ra-
dy Pedagogicznej Wileńskiego Białor-
uskiego Gimnazjum poczynając od
roku 1919 do dni ostatnich kazał spa-
lić Żerebecki, dyrektor polskiego gim-
nazjum im. A. Mickiewicza w Wilnie.

Natomiast prawdą jest, że zako-
munikowałem kierownikowi Filii
Białoruskiej polecenie władz szkol-
nych spalenia aktów mobilizacyjnych
i aktów tajnych. Polecenie takie otrzy-
mały wszystkie urzędy i szkoły. Proto-
kuł Rady Pedagogicznej nie zło-
czył się ani do aktów mobilizacyjnych
ani do aktów tajnych.

Jeżeli oprócz wspomnianych akt-
tów spalonych w Gimnazjum Białorus-
kim cokolwiek spalono, ani ja, ani
byłe władze szkolne nie mają z tym
nic wspólnego.

Informacji, co i dlaczego spalono,
mogłoby udzielić tylko ten, który to
uczynił.

Z poważaniem Żerebecki Zdzisław

W Wilnie, dnia 16 grudnia 1939.

Ad Redakcyi: Achvotna źmiašča-
jučy heta vyjaśnieńnie nia možna nia
vykazać dździuleńnia, čamu dyrektor
Żerebecki pierachoŭvaŭ ci dapuskaŭ
pierachoŭvańnie ŭ Bielaruskaj Filii
dziaŭ. himnazii „aktów mobilizacyj-
nych i aktów tajnych“? Jakuju-ž tady
rol mieła spaŭniać škola daručanaja
dyrektaru Żerebeckamu?